

Alltid på de utsattas sida

Sara Stridsbergs nya bok **Hunter i Huskvarna** består av elva korta, väl avgränsade noveller. Eller om man så vill, berättelser om elva öden som tillsammans behandlar kärlek, vänskap, överlevnad och framför allt frågan om en möjlig försoning eller förlåtelse. Här blandas bilder från Sverige och världen, från barndom och ungdom till familj, sorg och död. Kort sagt det mesta som ett liv består av. Sagor och mytologi vävs samman med en bister osentimental verklighet. Det är en utmanande, stundtals tung, men hela tiden spännande läsning där novellformen passar förträffligt.

I inledningsnovellen som också gett boken dess namn växer berättaren (liksom Sara Stridsberg) upp i staden Huskvarna med de stora, mörka bergen, gudstron och vapenfabriken. Där blir hon vän med Hunter, vars pappa alltid sitter på torget utanför Rosen hotell. Tillsammans med Hunter brukar hon ställa sig på den mörka motorvägen för att se om de ska bli överkörda, eller gå omkring i resterna av det gamla, nedlagda mentalsjukhuset. Men en dag försvinner Hunter plötsligt och han kommer inte tillbaka. Han söker sin flock. *"Vissa saker händer en så tidigt i livet, och man tror att det bara är en början, och så är det i själva verket slutet på något, för det kommer inte mera sen"* säger berättaren när hon ser tillbaka.

I novellen *Familjen* skildrar Sara Stridsberg en kvinna som blir inbjuden till ett upphöjt sällskap med prominenta män och ett fåtal kvinnor, alla med en egen tron att sitta på. Hon skriver på ett avtal om att vara sällskapet trogen med ett uppdrag att på livstid sortera och katalogisera. Dessemellan klär de upp sig inför tjusiga middagar. Ingen av dem minns längre varför de är upphöjda. Tankarna går förstås till Svenska Akademien, men det handlar nog framför allt om tillhörighet, i någon form av familj, en flock, på gott och

ont. I bästa fall kan det ge beskydd, kärlek, trygghet, en plats i livet och i världen, eller så blir det i stället en instängd levande mardröm.

I slutnovellen *Skogås sörjer* berättarrösten sin döda lillasyster. *"Redan som barn sa du att du önskade att livet skulle vara slut, att det skulle vara förbi för länge sedan"*. Hon sörjer även sin pojkvän Zacke som också dör ung. *"Det var bara en vanlig överdos. Tvåhundra Rohypnol"*. Berättaren ser tillbaka på sin barndom i höghuset i Västra Skogås, hur hon cyklar till fängelset Beateberg och spanar efter kompisen Mirandas pappa som är inlåst där. På andra sidan pendeltågspåren ligger villastaden ouppnåelig. Rälsen är som gapet mellan två världar. Ibland lägger hon stenar på rälsen för att tåget ska spåra ur. Det spårar också mycket riktig ur, men då har familjen flyttat och fadern är intagen på Ulleråker.

Som författare ställer sig Sara Stridsberg alltid på de utsattas sida. Solidarisk och lojal med dem som lever vid sidan eller i utkanten av samhället, är på glid eller befinner sig i fritt fall, så även i den här novellsamlingen. Döden är oftast påtaglig och ständigt närvarande, inte bara som något skrämmande, utan också som ett starkt sug. Som ett sätt att undkomma ett oblitt öde. Enligt Stridsberg själv handlar novellerna om tid och om människor som på olika sätt är på väg, i rörelse och det är där, på skuggsidan, nära döden, som livet också blir som tydligast, värderas och ställs på sin spets. Som för Robin i *Lone Star State* när han till slut förlåter det oförlåtliga och förändras för alltid. Han säger: *"Jag har aldrig varit så lycklig som jag har varit sedan Hazel dog."*

Oavsett om jag som läsare dyker ner i vattnet tillsammans med en mystisk syster som fadern fiskat upp längs vägen i *Vi var rovdjur*, simmar ut med den blåslagna prästdottern till *Victorianäckrosen* eller står begeistrad med morfar inne i en utställd illaluktande blåval i *Valarna* är berättarrösterna

lika distinkta och uppfodrande. De kräver att bli lyssnade på.

Skrivande för mig är att lyssna säger Sara Stridsberg. Människor vet ofta väldigt mycket om sina egna liv. Kanske är det bara ingen där och lyssnar på dem. Hon ger dem en röst.

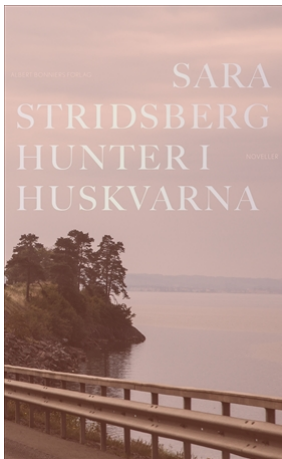
Text: *Heléne Nellvik*

Foto: *Thron Ullberg*

Hunter i Huskvarna

Sara Stridsberg

Albert Bonnier förlag

Sara Stridsberg debuterade 2004 med *Happy Sally*. Hon fick sitt stora genombrott med romanen *Drömfakulteten* 2006, som bland annat har nominerats till Man Booker-priset. Hon har också skrivit romanerna *Beckomberga* och *Darling River*. Hennes senaste roman *Kärlekens Antarktis* utkom 2018. Hon skriver även dramatik och litteratur för barn. Mellan åren 2016 – 2018 var Sara Stridsberg ledamot av Svenska Akademien.